

РЕШЕНИЕ

№ 12373

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5938** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от М. Д. Д., с адрес: [населено място], [улица], етаж 3, ап. 3, чрез адв. Д. Т., съдебен адрес: [населено място], [улица], етаж 3, офис 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23–1058–000076 от 05.06.2023 г., издадена от Н. А. Т., ВПД Началник сектор към ОДМВР – С., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че ЗППАМ е неправилна и незаконосъобразна. Издадена при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Излага се, че е налице неяснота как е отчетен резултатът относно концентрацията на алкохол - на база на техническото средство или след медицинско изследване. Излагат се конкретни доводи и се иска от съда оспореният акт да бъде отменен, като бъдат присъдени и разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – ВПД Началник сектор ПП при ОД на МВР – С., Н. А. Т., в съдебно заседание не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище, чрез процесуален представител юрк. К. В..

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна: На 03.06.2023г. около 07.47ч. в [община], на път Трети клас № 868, жалбоподателят като водач на МПС – М. ЦЛС 320 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] , км. 14+200метра, с посока на движение от [населено място]. С. към [населено място], като водач на собствения си лек автомобил управлява същия с концентрация на алкохол 0.89 промила на хиляда, установено с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510, с фабричен номер ARPM – 0753, в 07,49ч. чрез издишания от водача въздух. Същият лъхал на алкохол.Обяснил при проверката, че е изпил около 200мл. водка преди около 6 часа.Съгласил се с показанията на техническото средство и заявил, че не желае да даде кръв за изследване.Издаден му бил талон за медицинско изследване с № 102428 от 03.06.2023г.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № 955201 от 03.06.2023г., издаден от мл. автоконтрольор при ОД на МВР С., връчен на Д. на същата дата и подписан без възражения.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 23–1058–000076 от 05.06.2023 г., издадена от Н. А. Т., ВПД Началник сектор към ОДМВР – С., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП., на собственик, който управлява моторно превозно средство, за срок от 6 месеца, оспорена в настоящото производство.

Като доказателства по делото са приети Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. за определяне на служби за контрол по ЗДвП; Заповед № 345з-1695/22.12.2022г. за оправомощаване на длъжностни лица от ОД на МВР – С., служебна бележка и Заповед № 8121К- 12608/28.10.2022г., съгласно която Н. А. Т. заема длъжността ВПД Началник сектор ПП при ОДМВР – С. към датата на издаване на оспорената ЗППАМ, талон за медицинско изследване, спарвка за нарушител(с отразени нарушения ,издадени фишове и НП), Протокол за премината периодична проверка на техническото средство за измерване.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е в предвидената писмена форма, подписана е от издателя ѝ и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП. принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от ВПД Началник сектор ПП при ОДМВР – С., надлежно оправомощен да прилага с мотивирана заповед принудителни административни мерки по тази разпоредба. Същият е заемал и длъжността ВПД Началник сектор ПП при ОДМВР – С. към датата на издаване на ЗППАМ. С оглед на това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Принудителните административни мерки по чл. 171, т.2а, б.„б“ ЗДвП се налагат „за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения“, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл.22, предложение второ от Закона за административните нарушения и наказания. Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, като при липса на предвидено друго в специалния закон - ЗДвП, на основание чл.2, ал.1 от АПК и във вр. с чл.23 от ЗАНН, се прилага редът на АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл.171 от ЗДвП. е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с акта за установяване на административно нарушение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове за установяване на административни нарушения имат доказателствена сила до доказване на обратното. В случая, е налице АУАН, подписан без възражение от водача, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена и процесната ЗППАМ.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. б от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство: „ с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с

техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година“. В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорвания, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът (и собственик) на МПС управлявал МПС с концентрация от 0,89 промила на хиляда. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че със съставения АУАН е установено, че на посочената дата и място жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил с концентрация на алкохол 0.89 промила на хиляда, установено с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510, с фабричен номер ARPM – 0753, в 07,49ч. установено при проверка чрез издишания от водача въздух. Това описание от фактическа страна е достатъчно ясно и точно да обоснове налагането на собственика на управлявания лек автомобил на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в заповедта за прилагане на ПАМ и доказателствата по делото. Издаден е бил талон за медицинско изследване, като жалбоподателят сам заявил, че не желае да даде кръвна проба за изследване.

При наличието на предпоставките по чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП. административният орган е длъжен да наложи предвидената ПАМ и няма право на самостоятелна преценка. В случая, е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Продължителността на срока на мярката е определена от органа съобразно степента на обществена опасност на деянието и дееца. Не е налице неспазване на принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 3б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д., с адрес: [населено място], [улица], етаж 3, ап. 3, чрез адв. Д. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23–1058–000076 от 05.06.2023 г., издадена от Н. А. Т., ВПД Началник сектор към ОДМВР – С., с която на същия е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията за срок от шест месеца на ППС – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5

от ЗДВП.

СЪДИЯ: